

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Paweł Wiliński

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie **W. B.**

skazanego z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 września 2025 r.

kasacji wniesionej przez prokuratora na korzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 19 marca 2025 r., sygn. akt V Ka 185/25,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie

z dnia 10 grudnia 2024 r., sygn. akt IV K 566/24,

1. uchyla zaskarżony wyrok i utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 10 grudnia 2024 r. w części dotyczącej środka karnego świadczenia pieniężnego,

2. zwalnia skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Eugeniusz Wildowicz Dariusz Świecki Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

W. B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin -Zachód w Lublinie z dnia 10 grudnia 2024 r., sygn. akt IV K 566/24, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za to, że w dniu 28 marca 2024 r. w L. przy ul. M. posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci suszu roślinnego koloru brązowo – zielonego, wykazujący właściwości marihuany, o łącznej wadze 3,45 grama, tj. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. W pkt II wyroku, na podstawie art. 70 ust. 2 w/w ustawy w zw. z art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujętych w stosownym wykazie, zarządzając ich zniszczenie, zaś w pkt III, na podstawie art. 70 ust. 4a w/w ustawy orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 zł.

Sąd Okręgowy w Lublinie, po rozpoznaniu apelacji prokuratora wniesionej na korzyść oskarżonego, wyrokiem z dnia 19 marca 2025 r., sygn. akt V Ka 185/25:

I. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. ustalił, iż czyn przypisany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przyjmując ten przepis za podstawę skazania i wymiaru kary;
2. złagodził orzeczoną karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy;
3. uchylił rozstrzygnięcie o zwolnieniu oskarżonego od opłaty za I instancję;

II. w pozostałej części utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Lublinie, który zaskarżył wyrok w części utrzymującej w mocy rozstrzygnięcie o środku karnym na korzyść oskarżonego i zarzucił „rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 70 ust. 4a ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegające na utrzymaniu w mocy orzeczenia Sądu I instancji w zakresie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 1.000 złotych, pomimo dokonania zmiany wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 10 grudnia 2024 roku w sprawie

IV K 566/24 i przyjęcia, iż czyn przypisany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i stanowi podstawę wymiaru kary i środków karnych w sytuacji, gdy dyspozycja art. 70 ust. 4a ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii nie przewiduje orzeczenia świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 Kodeksu karnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w przypadku przypisania oskarżonemu występku z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii”.

Podnosząc powyższe, prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej utrzymania w mocy orzeczenia w przedmiocie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego (pkt III wyroku Sądu I instancji).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, wobec czego podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Sąd odwoławczy dokonując zmiany zaskarżonego wyroku i przyjmując, że zarzucony oskarżonemu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jednocześnie utrzymał w mocy rozstrzygnięcie o środku karnym świadczenia pieniężnego, zawarte w pkt III wyroku Sądu Rejonowego, co nie było dopuszczalne w razie skazania za taki czyn.

Zgodnie z art. 70 ust. 4a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd ma obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości od 1.000 do 60.000 zł w przypadku skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 53 ust. 1, 1a lub 2, art. 55 ust. 1, 2 lub 3, art. 56 ust. 1, 2 lub 3, art. 58 ust. 1 lub 2, art. 59 ust. 1, 2 lub 3, art. 61, art. 62 ust. 1 lub 2, art. 62b ust. 2, art. 63 ust. 1, 2 lub 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przypisany oskarżonemu czyn z art. 62 ust. 3 tej ustawy nie należy do powyższego katalogu, dlatego skazując oskarżonego za ten czyn sąd nie mógł orzec jednocześnie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Zmieniając ocenę prawną czynu przypisanego oskarżonemu i ustalając, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, Sąd Okręgowy w Lublinie powinien był jednocześnie uchylić rozstrzygnięcie o środku karnym z pkt III zaskarżonego wyroku. Ponieważ, utrzymując w mocy wyrok Sądu I instancji między innymi w zakresie pkt III, tego nie uczynił, doszło do zaistnienia zarzuconego w kasacji uchybienia stanowiącego naruszenie prawa materialnego - art. 70 ust. 4a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a więc wymierzenia środka karnego w sytuacji, gdy przepis będący podstawą skazania i wymiaru kary, tego nie przewiduje.

Uchybienie to miało charakter rażący i wywierało istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia, toteż konieczne stało się uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i utrzymanego nim w mocy punktu III wyroku Sądu pierwszej instancji, w celu usunięcia z obrotu prawnego wadliwego rozstrzygnięcia o środku karnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, przy czym o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]

Eugeniusz Wildowicz Dariusz Świecki Paweł Wiliński